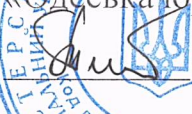

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Ректор Національного університету

«Одеська юридична академія»

 професор Олег ТОДОЩАК
протокол засідання Приймальної комісії

№ 3 від «28» березня 2025 р.

ПРОГРАМА

фахового іспиту

зі спеціальності D9 «Міжнародне право»

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Фаховий іспит зі спеціальності D9 «Міжнародне право» – форма вступного випробування, для вступу у передбачених Правилами прийому випадках на навчання для здобуття освітнього ступеня «Магістр» на спеціальності D9 «Міжнародне право» на основі здобутого освітнього ступеня «Бакалавр» за відповідними спеціальностями.

Фаховий іспит проходитиме у формі співбесіди.

Фаховий іспит передбачає очне або дистанційне оцінювання підготовленості (оцінювання знань, умінь та навичок) вступника, за результатами якої виставляється оцінка за шкалою 100-200 (з кроком в один бал) або ухвалюється рішення про негативну оцінку вступника («незадовільно»).

Програма фахового іспиту зі спеціальності D9 «Міжнародне право» укладена відповідно до програми предметного тесту з права та міжнародного права, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України 03 лютого 2022 року № 107.

Допуск вступників до фахового іспиту здійснюється за умови наявності документа, який засвідчує особу (зокрема з використанням Дії). У разі неможливості ідентифікації вступника фаховий іспит проводитись не може.

Фаховий іспит проводиться згідно з графіком, складеним приймальною комісією.

Під час фахового іспиту не дозволяється порушувати тишу, спілкуватися з іншими вступниками, користуватися електронними, друкованими, рукописними інформаційними джерелами.

Вступники, які не з'явилися на фаховий іспит без поважних причин у визначений розкладом час, до участі у подальших випробуваннях та в конкурсі не допускаються. За наявності поважних причин, підтверджених документально, вступники можуть бути допущені до пропущеного фахового

іспиту з дозволу відповідального секретаря приймальної комісії в межах встановлених термінів та графіку вступних випробувань.

Перескладання фахового іспиту не дозволяється.

Оцінювання відповіді вступників на фаховому іспиті здійснюється членами комісії, призначеної згідно з наказом ректора.

ЗМІСТ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ ЗІ СПЕЦІАЛЬНОСТІ D9 «МІЖНАРОДНЕ ПРАВО»

МІЖНАРОДНЕ ПУБЛІЧНЕ ПРАВО

1. Поняття, правова природа та сфера дії сучасного міжнародного публічного права.

1.1. Сфера дії міжнародного публічного права та його характерні особливості.

1.2. Природа юридично обов'язкової сили міжнародного публічного права.

1.3. Функції міжнародного публічного права.

2. Норми міжнародного публічного права.

2.1. Поняття та характерні риси норм міжнародного публічного права.

2.2. Види норм міжнародного публічного права та їх класифікація.

2.3. Ієрархія норм міжнародного публічного права.

2.4. Кодифікація норм міжнародного публічного права.

3. Основні принципи міжнародного публічного права.

3.1. Поняття основних принципів міжнародного публічного права.

3.2. Функції основних принципів міжнародного публічного права.

3.3. Природа й ознаки основних принципів міжнародного публічного права.

3.4. Класифікація та зміст основних принципів міжнародного публічного права.

4. Джерела міжнародного публічного права.

4.1. Поняття та види джерел міжнародного публічного права.

4.2. Міжнародний договір.

4.3. Міжнародний звичай.

4.4. Загальні принципи права.

4.5. Рішення міжнародних міжурядових організацій.

4.6. «М'яке» міжнародне право.

- 4.7. Рішення міжнародних судових органів.
- 4.8. Односторонні акти держав.
- 5. Співвідношення міжнародного публічного права і національного права.
  - 5.1. Теорії співвідношення міжнародного публічного права і національного права.
  - 5.2. Імплементация норм міжнародного публічного права.
  - 5.3. Застосування норм міжнародного публічного права в національному правопорядку України.
- 6. Суб'єкти міжнародного публічного права.
  - 6.1. Зміст інституту міжнародної правосуб'єктності.
  - 6.2. Поняття суб'єкта міжнародного публічного права.
  - 6.3. Держава як суб'єкт міжнародного публічного права.
  - 6.4. Види і форми визнання.
  - 6.5. Визнання нових держав та урядів.
  - 6.6. Міжнародна правосуб'єктність міжнародних міжурядових організацій.
  - 6.7. Питання міжнародної правосуб'єктності фізичних осіб.
- 7. правонаступництво у міжнародному публічному праві.
  - 7.1. Поняття, підстави та об'єкт дії норм правонаступництва.
  - 7.2. правонаступництво держав щодо міжнародних договорів.
Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо договорів 1978 р.
  - 7.3. правонаступництво держав щодо державної власності, архівів та боргів. Віденська конвенція про правонаступництво держав щодо державної власності, державних архівів і державних боргів 1983 р.
  - 7.4. Врегулювання проблем правонаступництва у зв'язку з припиненням існування СРСР та правонаступництво України.
- 8. Відповідальність за міжнародним публічним правом.
  - 8.1. Поняття, правова природа та підстави для виникнення відповідальності за міжнародним публічним правом.

8.2. Протиправні діяння в міжнародному публічному праві та їх класифікація.

8.3. Обставини, що звільняють від відповідальності в міжнародному публічному праві.

8.4. Суб'єкти відповідальності в міжнародному публічному праві.

8.5. Види та форми відповідальності в міжнародному публічному праві.

8.6. Статті про відповідальність держав за міжнародно-протиправні діяння 2001 р.

8.7. Статті про відповідальність міжнародних організацій 2011 р.

8.8. Відповідальність за правомірну діяльність.

8.9. Міжнародно-правові зобов'язання *erga omnes* суб'єкта міжнародного права перед іншими державами та міжнародним співтовариством.

8.10. Умови правомірності та механізм застосування санкцій за міжнародним публічним правом.

8.11. Поняття, підстави, умови правомірності та механізм застосування контрзаходів.

8.12. Санкції щодо Російської Федерації та персональні спеціальні обмежувальні заходи, спрямовані на припинення агресії РФ проти України.

9. Концепція естоппеля в міжнародному публічному праві та перспективи його застосування до порушень міжнародно-правових зобов'язань.

9.1. Поняття естоппеля в міжнародному публічному праві та його застосування у випадках порушень міжнародно-правових зобов'язань.

9.2. Меморандум про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, від 5 грудня 1994 р. (Будапештський меморандум).

10. Населення в міжнародному публічному праві.

10.1. Поняття й основні категорії населення.

10.2. Питання громадянства в міжнародному публічному праві. Справа Ноттебома 1955 р. (Міжнародний Суд ООН).

10.3. Правовий статус іноземців, осіб без громадянства та осіб з множинним громадянством.

10.4. Гаазька конвенція, що регулює деякі питання, пов'язані з колізією законів про громадянство, 1930 р. та Конвенція про громадянство заміжньої жінки 1957 р.

10.5. Європейська конвенція про громадянство 1997 р.

10.6. Конвенція про статус апатридів 1954 р. та Конвенція про скорочення безгромадянства 1961 р.

10.7. Правовий статус біженців. Конвенція про статус біженців 1951 р. та Протокол до неї 1967 р. Управління Верховного Комісара ООН у справах біженців.

10.8. Право притулку.

11. Міжнародне гуманітарне право.

11.1. Джерела та принципи міжнародного гуманітарного права.

11.2. Кваліфікація збройних конфліктів та сфера застосування міжнародного гуманітарного права.

11.3. Міжнародні збройні конфлікти та їх правове регулювання.

11.4. Неміжнародні збройні конфлікти (збройні конфлікти неміжнародного характеру) та їх правове регулювання.

11.5. Учасники збройного конфлікту.

11.6. Засоби та методи ведення війни.

11.7. Конвенція про заборону або обмеження застосування конкретних видів звичайної зброї, які можуть вважатися такими, що завдають надмірних ушкоджень або мають невибіркову дію 1980 р. та додаткові протоколи до неї.

11.8. Правовий режим окупації. Гаазька конвенція та Положення про закони і звичаї війни на суходолі 1907 р.

11.9. Кваліфікація збройного конфлікту на території України (від 2014 р. до цього часу).

12. Міжнародне кримінальне право.

12.1. Джерела та принципи міжнародного кримінального права.

12.2. Міжнародні злочини та індивідуальна кримінальна відповідальність за міжнародним правом.

12.3. Конвенція про запобігання злочину геноциду та покарання за нього 1948 р. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1984 р.

12.4. Юрисдикційні питання у міжнародному кримінальному праві та міжнародний кримінальний процес.

12.5. Міжнародні кримінальні судові установи.

12.6. Римський статут Міжнародного кримінального суду.

12.7. Умови ратифікації Римського статуту Україною. Висновок Конституційного Суду України від 11 липня 2001 р. № 3-в/2001.

12.8. Попереднє розслідування ситуації в Україні Офісом Прокурора Міжнародного кримінального суду. Питання кваліфікації збройного конфлікту в Криму і на Сході України та визначення сторін конфлікту.

12.9. Форми та напрямки міжнародного співробітництва держав у боротьбі зі злочинністю.

12.10. Правова допомога та екстрадиція.

13. Територія в міжнародному публічному праві.

13.1. Поняття та види територій у міжнародному публічному праві.

13.2. Поняття територіального верховенства, правова природа, склад та підстави зміни державної території.

13.3. Державні кордони та їх правовий режим.

13.4. Територіальні спори та претензії.

13.5. Території з особливим правовим режимом.

13.6. Правовий режим Антарктики.

14. Міжнародне морське право.

14.1. Джерела та принципи міжнародного морського права.

14.2. Класифікація та юридичний статус морських просторів згідно з Конвенцією ООН з морського права 1982 р.

14.3. Правовий статус і режим внутрішніх вод, територіального моря, прилеглої зони, виключної економічної зони, континентального шельфу, архіпелажних вод, відкритого моря, Міжнародного району морського дна, міжнародних проток та міжнародних каналів згідно з Конвенцією ООН з морського права 1982 р.

14.4. Правовий режим Арктики.

15. Право міжнародних договорів.

15.1. Джерела та принципи права міжнародних договорів.

15.2. Віденська конвенція про право міжнародних договорів 1969 р.

15.3. Сторони в міжнародних договорах.

15.4. Укладення договору.

15.5. Дія та дійсність міжнародного договору.

15.6. Тлумачення міжнародного договору.

15.7. Припинення міжнародних договорів.

16. Право зовнішніх зносин.

16.1. Поняття, джерела та принципи права зовнішніх зносин.

16.2. Органи зовнішніх зносин держави та їх система.

16.3. Дипломатичне право. Віденська конвенція про дипломатичні зносини 1961 р.

16.4. Консульське право. Віденська конвенція про консульські зносини 1963 р.

16.5. Право спеціальних місій. Конвенція про спеціальні місії 1969 р.

16.6. Дипломатичне право міжнародних організацій. Віденська конвенція про представництво держав у їх відносинах з міжнародними організаціями універсального характеру 1975 р.

17. Право міжнародних організацій.

17.1. Поняття, джерела та принципи права міжнародних організацій.

17.2. Поняття, ознаки та класифікація міжнародних міжурядових організацій.

17.3. Організація Об'єднаних Націй. Статут ООН 1945 р.

17.4. Регіональні міжнародні міжурядові організації

17.5. Міжнародні неурядові організації.

18. Мирне вирішення міжнародних спорів.

18.1. Джерела та принципи права мирного вирішення міжнародних спорів.

18.2. Поняття міжнародного спору та класифікація мирних засобів вирішення міжнародних спорів.

18.3. Міжнародний Суд ООН. Статут ООН і Статут Міжнародного Суду ООН.

18.4. Регіональні й спеціальні міжнародні судові установи.

18.5. Міжнародні арбітражні (третейські) суди.

18.6. Вирішення міжнародних спорів у рамках міжнародних організацій.

19. Право міжнародної безпеки.

19.1. Джерела та принципи права міжнародної безпеки.

19.2. Засади колективної безпеки за міжнародним правом.

19.3. Засади здійснення миротворчих операцій за міжнародним правом.

19.4. Роззброєння та обмеження озброєнь.

19.5. Невоєнні аспекти міжнародної безпеки.

20. Міжнародне економічне право.

20.1. Джерела та принципи міжнародного економічного права.

20.2. Міжнародні економічні організації.

20.3. Юрисдикційні імунітети держав та їх власності. Європейська конвенція про імунітет держав 1972 р.

20.4. Регулювання діяльності транснаціональних корпорацій у сфері міжнародних економічних відносин за міжнародним правом.

20.5 Вирішення міжнародних економічних спорів. Вашингтонська конвенція про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами

та іноземними особами інших держав 1965 р. Сеульська конвенція 1985 р. про заснування Багатостороннього агентства з гарантій інвестицій.

20.6. Право Світової організації торгівлі. Угода про заснування Світової організації торгівлі 1994 р. Генеральна угода з тарифів і торгівлі 1994 р.

21. Міжнародне екологічне право.

21.1. Джерела та принципи міжнародного екологічного права.

21.2. Конвенція про оцінку впливу на довкілля у транскордонному контексті 1991 р. Конвенція про доступ до інформації, участь громадськості в процесі прийняття рішень та доступ до правосуддя з питань, що стосуються довкілля (Орхуська конвенція) 1998 р.

МІЖНАРОДНИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ЛЮДИНИ

1. Загальні положення про права людини.

1.1. Природа та сутність прав людини.

1.2. Класифікація прав людини.

1.3. Універсальність прав людини.

1.4. Захист прав людини в діяльності Ліги Націй.

2. Захист прав людини в рамках ООН.

2.1. Статут ООН, Загальна декларація прав людини 1948 р.

2.2. Рада ООН з прав людини.

2.3. Верховний Комісар ООН з прав людини.

2.4. Процедура 1503.

2.5. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права 1966 р. Комітет з прав людини.

2.6. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 р. Комітет з економічних, соціальних та культурних прав.

2.7. Конвенція ООН про ліквідацію всіх форм дискримінації щодо жінок 1979 р. Комітет з ліквідації дискримінації щодо жінок.

2.8. Конвенція ООН про права дитини 1989 р. Комітет з прав дитини.

2.9. Конвенція проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання 1984 р. Комітет проти катувань.

2.10. Міжнародна конвенція про ліквідацію всіх форм расової дискримінації 1965 р. Комітет по ліквідації расової дискримінації.

2.11. Конвенція ООН про права осіб з інвалідністю 2006 р. Комітет з прав осіб з інвалідністю.

3. Захист прав людини в Європі.

3.1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод 1950 р.: принципи тлумачення, особливості застосування в національному правопорядку.

3.2. Юрисдикція Європейського суду з прав людини.

3.3. Процедура звернення до Європейського суду з прав людини.

3.4. Особливості розгляду Європейським судом з прав людини міждержавних скарг. Рішення про прийнятність у справі «Україна проти Російської Федерації (щодо Криму)» № 20298/14, 2021 р.

3.5. Консультативні повноваження Європейського суду з прав людини.

3.6. Виконання рішень Європейського суду з прав людини в Україні. Закон України «Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини» від 23 лютого 2006 р. № 3477-IV.

3.7. Контроль Комітету Міністрів Ради Європи за виконанням рішень Європейського суду з прав людини.

3.8. Європейська соціальна хартія (переглянута) 1996 р.

3.9. Захист прав людини в Європейському Союзі. Хартія основоположних прав Європейського Союзу 2000 р.

3.10. Діяльність ОБСЄ у сфері визначення та просування стандартів захисту прав людини (Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ, Верховний комісар ОБСЄ у справах національних меншин).

4. Інші регіональні системи захисту прав людини.

4.1. Міжамериканська система захисту прав людини.

4.2. Африканська система захисту прав людини.

4.3. Арабська система захисту прав людини.

4.4. Захист прав людини в рамках АСЕАН (Асоціація держав Південно-Східної Азії).

5. Право на життя.

5.1. Обсяг та складові права на життя.

5.2. Зобов'язання держави щодо права на життя.

5.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на життя (справа «Макканн та інші проти Сполученого Королівства» (*McCann and Others v. United Kingdom*), № 18984/91, рішення Великої палати 1995 р.).

6. Заборона катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження чи покарання.

6.1. Обсяг та складові заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження чи покарання.

6.2. Зобов'язання держави щодо заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження чи покарання.

6.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо заборони катувань, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження чи покарання (справа «Каверзін проти України», № 23893/03, 2012 р.).

7. Право на свободу та особисту недоторканність.

7.1. Обсяг та складові права на свободу та особисту недоторканність.

7.2. Зобов'язання держави щодо права на свободу та особисту недоторканність.

7.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу та особисту недоторканність (справа «Харченко проти України», № 40107/02, 2011 р.).

8. Право на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції

8.1. Обсяг та складові права на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.

8.2. Зобов'язання держави щодо права на повагу до приватного і сімейного життя, житла та кореспонденції.

8.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до приватного життя (справа «С. і Марпер проти Сполученого Королівства» (*S and Marper v. United Kingdom*), №№ 30562/04, 30566/04, рішення Великої палати 2008 р.; справа «Гуменюк та інші проти України», № 11423/19, 2021 р.).

8.4. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до сімейного життя (справа «Савіні проти України», № 39948/06, 2008 р.; справа «М.Р. і Д.Р. проти України», № 63551/13, 2018 р.).

8.5. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до житла (справа «Німіц проти Німеччини» (*Niemietz v. Germany*), № 13710/88, 1992 р.; справа «Кривіцька та Кривіцький проти України», № 30856/03, 2011 р.).

8.6. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на повагу до кореспонденції (справа «Роман Захаров проти Росії» (*Roman Zakharov v. Russia*), № 47143/06, рішення Великої палати 2015 р.).

9. Свобода думки, совісті і релігії.

9.1. Обсяг та складові права на свободу думки, совісті і релігії.

9.2. Зобов'язання держави щодо права на свободу думки, совісті і релігії.

9.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу думки, совісті і релігії (справа «Коккінакіс проти Греції» (*Kokkinakis v. Greece*) № 14307/88, 1993 р.).

10. Свобода вираження поглядів.

10.1. Обсяг та складові права на свободу вираження поглядів.

10.2. Зобов'язання держави щодо права на свободу вираження поглядів.

10.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу вираження поглядів (справа «Лінгенс проти Австрії» (*Lingens v. Austria*), № 9815/82, 1986 р.; справа «Швидка проти України», № 17888/12, 2014 р.).

11. Свобода зібрань та об'єднання.

11.1. Обсяг та складові права на свободу зібрань та об'єднання.

11.2. Зобов'язання держави щодо права на свободу зібрань та об'єднання.

11.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на свободу зібрань та об'єднання (справа «Веніамін Тимошенко та інші проти України», № 48408/12, 2014 р.).

12. Право на власність.

12.1. Обсяг та складові права на власність.

12.2. Зобов'язання держави щодо права на власність.

12.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на власність (справа «Зеленчук і Цицюра проти України», № 846/16 і № 1075/16, 2018 р.; справа «Лоїзиду проти Туреччини» (*Loizidou v. Turkey*), № 15318/89, рішення Великої палати 1996 р.).

13. Заборона дискримінації.

13.1. Обсяг та складові заборони дискримінації.

13.2. Зобов'язання держави щодо заборони дискримінації.

13.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо заборони дискримінації (справа «Пічкур проти України», № 10441/06, 2013 р.; справа «D.H. та інші проти Чеської Республіки» (*D.H. and Others v. The Czech Republic*), № 57325/00, рішення Великої палати 2007 р.).

14. Право на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.

14.1. Обсяг та складові права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.

14.2. Зобов'язання держави щодо права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту.

14.3. Практика Європейського суду з прав людини щодо права на справедливий суд та на ефективний засіб юридичного захисту (справа «Олександр Волков проти України», № 21722/11, рішення Великої палати

2013 р.; справа «Бурмич та інші проти України», №№ 46852/13, 47786/13, 54125/13, рішення Великої палати 2017 р.).

15. Правомірне обмеження прав людини та відступ держав від своїх зобов'язань у сфері прав людини під час надзвичайного стану, становища або ситуації.

15.1. Правомірне обмеження прав людини.

15.2. Відступ держави від своїх зобов'язань у сфері прав людини за надзвичайних станів.

16. Міжнародний захист прав людини під час збройних конфліктів.

16.1. Застосування міжнародних стандартів прав людини у період збройних конфліктів.

16.2. Захист поранених і хворих у діючих арміях.

16.3. Захист поранених, хворих та осіб, які зазнали корабельної аварії, зі складу збройних сил на морі.

16.4. Захист військовополонених.

16.5. Захист цивільного населення під час війни. Захист жінок та дітей під час війни.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання відповіді вступників на фаховому іспиті здійснюється членами комісії, призначеної згідно з наказом ректора. Основним документом, який використовується приймальною комісією для проведення фахового іспиту, є протокол співбесіди, який видає відповідальний секретар приймальної комісії, безпосередньо перед початком вступного випробування. Питання членів комісії, які ставляться вступнику, вносяться до протоколу співбесіди, в якому також відображаються результати. Протоколи співбесіди вступників, які зараховані до НУ «ОЮА», зберігається у їх особових справах. Результати фахового іспиту фіксуються у відповідних відомостях. Інформація про результати фахового іспиту оголошується вступникові в день її проведення.

Вступник одержує два питання з переліку сфер і тематики, зазначених у програмі фахового іспиту. Час на підготовку до 15 хвилин. Час на проходження фахового іспиту – до 10 хвилин на кожного вступника. Оцінювання рівня знань вступників проводиться кожним членом комісії відповідно до критеріїв оцінювання. Загальний бал оцінювання рівня знань встановлюється за результатами відповідей вступників та на підставі обговорення членами комісії набраних вступниками балів.

При оцінюванні відповіді беруться за основу такі критерії:

- а) повнота і правильність відповіді на конкретне питання;
- б) загальна кількість правильних відповідей;
- в) мовленнєве оформлення відповіді (зв'язність, обґрунтованість, логічна послідовність, вичерпність).

Вступник допускається до участі у конкурсному відборі, якщо кількість балів складає неменше 100 балів, в іншому випадку ухвалюється рішення про незадовільну оцінку вступника.

Оцінка від 180 до 200 балів ставиться за повні знання матеріалу у встановленому обсязі, уміння правильно та швидко вирішувати теоретичні

питання. Вступник володіє глибокими знаннями, здатний застосовувати їх у нестандартних ситуаціях, критично оцінює окремі факти, явища та ідеї, надає достатньо аргументовану відповідь на поставлені питання, демонструє знання із тематики, що пропонується, розуміння майбутньої фахової та своєї відповідальності.

Оцінка 179 – 141 бал ставиться за вияв вступником повних знань, успішне вирішення теоретичних питань. Вступник вільно володіє матеріалом, намагається аналізувати і систематизувати інформацію, застосовувати загальновідомі докази у власній аргументації, надає повну відповідь на поставлені питання, демонструє розуміння майбутньої фахової та своєї відповідальності, але у відповіді вступника наявні незначні помилки.

Оцінка 140 – 100 балів ставиться за вияв знань основного матеріалу в обсязі, достатньому для подальшого навчання і майбутньої професійної діяльності, поверхову обізнаність із запропонованої тематики, недостатнє розуміння майбутньої професії та своєї відповідальності як майбутнього фахівця. Відповідь вступника правильна, але недостатньо осмислена. У відповіді наявні значні помилки.

Оцінка 99 – 0 балів ставиться за вияв знань не повною мірою під час відтворення основного програмного матеріалу, допущення принципових помилок. Вступник фрагментарно відтворює незначну частину матеріалу, не може зрозуміло сформулювати відповіді на поставлені питання, не усвідомлює своєї ролі і відповідальності, яких вимагатиме професійна діяльність за обраною спеціальністю.

Голова комісії

Едуард КУЗЬМІН